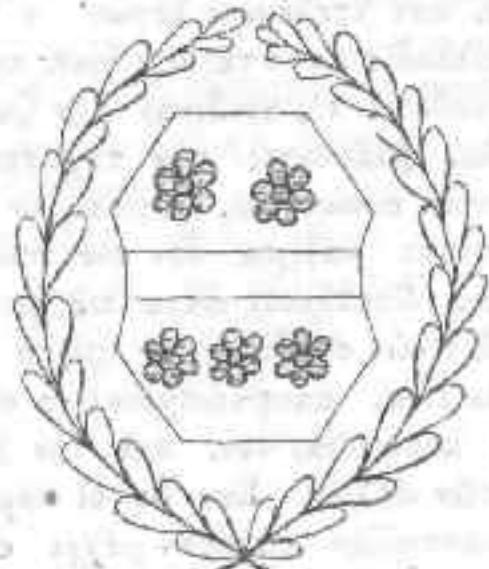

ΟΙΚΟΣΗΜΑ.

—ooo—

Ἐκ τῶν παραπτιθεμένων οίκοσήμων τὸ μὲν ὑπὸ στοὺς. Αἱ ἀνάκται τῆς οἰκογενείας Λορεζάνου (Loredano), τὸ δὲ ὑπὸ στοὺς. Β. τῆς τοῦ Πρα-

A.

B.

τούνα (Praeduna). Ἀμφότεροι δὲ ἔλεγον τὸ γένος εἴς Ιταλίας· ἀλλ' ἡ τελευταία μόνη σώζεται ἐν Νάζῳ.

καὶ δ.

I. ΔΕ ΚΙΓΑΛΛΑΣ.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

—τεορήτος—

Ἄντος οὐρανού, ἀγλαῖοντον κλέος τῆς Ἑλλάδος, αἱ ἐκπροτοπόνη θαλαττογενεῖας αἵτοι ὅλον τὸ γένος του (αὐτὸν πατέρα γρηγορῶνταν καθ' ίωτος φί-

(α) Λόγος Π. Βράχια Λαρέντη, εἰς τὸν θάνατον Α. Μουστοβίδηο — "Ἄτμενος ἐποκελευθένορεν τεθνεόρεσιν ταῖτην τοῦ ἑπτακόρου φῆτορος. διότι, δέ το διάπον περίπου μετρῶν ἀπεδοκιμάταισιν τὸν ἐκδότην τῶν τραγῳδῶν τοῦ φειδεντού Σαραγεσσίου ὃς προσθίνεται εἰς τὸ ὄνομα τούτου καὶ τὸ τοπικὸν ἀτ-

λολόγων ΑΝΔΡΕΑΣ ὁ ΜΟΥΣΤΟΞΥΔΗΣ, ἀπεβανεν ἐν Κερκύρᾳ τὴν 47 τοῦ παρελθόντος ἵουλου. Ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ ἀπώλεσε μέγχι αἰγαῖον εὐεργέτην, διτις δικαίωντατῶν ἐρευνῶν καὶ βαθυτάτης κρίσεως καὶ ἀπαραμίλλου φιλοπατρίας, ἀνασκαλεύσας τὰ κεκονιαμένα καὶ ἐν τῷ αἰώνιοι κείμενοι ἀργεῖα τῆς κατὰ τὸν μεσσιῶνα ἡμετέρας ιστορίας, ἀνέδειξε τὴν εὐφύτην, τὴν ἀκατάσχετον ἰστήν πρὸς τὴν πρόοδον, τὸν ἔριτα πρὸς τὴν πατρίδα τῶν Ἑλλήνων καὶ μεταξὺ τῆς στυγερωτέρας Βαρ-βαρότητος καὶ τυραννίας. Οἱ ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΟΥΣΤΟ-ΞΥΔΗΣ καὶ ὡς φιλολόγος καὶ ὡς ιστορικὸς ἡγωνίσθη ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος ἀγῶνα πολλῷ δυσχερέστερον τοῦ διὰ τῶν ὅπλων, τὸν ἀγῶνα τῆς ἐπιστήμης. Ή πατρὶς ἀμείβεται αὐτὸν σήμερον διὰ πένθους ἔθνικοῦ, ἡμεῖς δὲ ἴδιας θέλομεν φροντίσει νὰ διατωνίσωμεν καὶ τὸ ἀσπαστὸν αὐτοῦ ἀδόμοιοντα ἐν τῇ Παγδώρᾳ, δημοσιεύοντες καὶ τὸν βίον αὐτοῦ, ἐὰν ὁ φίλος παρ' οὐ εἴπεισαμέν τινας σημειώσεις εὐαρεστηθῆ νὰ ἐπιστεῖλη αὐτάς. Λα-πούμεθι δὲ διτις δι' Ἑλλειψιν τόπου δὲν δημοσιεύομεν σήμερον τὸν εὔγλωττον ἀμα δὲ καὶ κατανυκτικὸν ἐπικήδειον λόγον, διη ἀπήγγειλεν ὁ γνωστὸς τῷ πανελλήνῳ Π. Βράχιας Λαρέντης, ἐκ τῶν ἀγλαῶν ἐπίστης βλαστῶν τῆς ἑλληνικῆς γέρας.

ΠΑΡΟΡΑΜΑ

—ooo—

φιλλάρ. 249, σελ. 240, πτήλ. 2. Ἄντος οὐρανού Πατίν = γράφει ἐπὶ τοῦ Πατίν.

κάθιος, » φίλος τις ἐκ τῶν οἰκειοτέρων δεινῶς ἐκάκισεν ἡμᾶς. «Ἐάν τὴν ἀποδοκιμασίαν ταῦτην δὲν δικαιολογῶσιν μπογώντες αἱ ἀρχαῖαι· τὸν Ἑλληνικῶν χιωτῶν ἐμφύλιον ἔριδες καὶ τῆς Ἱταλίας αἱ ἐγγάριοι μντιζηλίαι, αἵτινες καὶ ταῦτην καὶ ἀκείνας διεμελίσσονται διδυνηρῶς ὑπεδούλωσαν, ἐπικαλούμενα τὰς βοιθεῖν τῆς γηώμητρος ἡμῶν τὰ ἔτι καὶ σήμερον ἐν Ἑλλάδῃ γιγάντες, διτις, προκειμένου διορισμοῦ ὑπουργῶν, προέδρων, ἀντιπροέδρων, γραμματέων τῆς Γερουσίας καὶ τῆς Βουλῆς, καὶ σήλιλον δημοσίων λαττουργῶν, γίνεσσαι φροντίς νὰ δικαιουμένως καὶ ἀνελογίαν αἱ θέσεις, οὐχὶ τὰς τούς ἐμπειροστέρων, ἀλλ' εἰς Ηελιοπονησίους, υπειώτας καὶ στεφερελλαδίτας. Οπωδήποτε δύμας ἔσαις ἡ γηώμητρος ἡμῶν εἶναι διεριστική (δύοτε δὲ οὐδέποτε ἐμφύλιος τὰ γεῖτη, ή τὸν κάλαρον τῆμαν), συζητεῖταις ἀλλ', οὐ φαίνεται, ή καθ' ἡμῶν κατασερὰ προστήθειν ἐκ τῆς λέξεως « μίσος » ἢ γε μετεγνωρίσθημεν εἰπόντες « μισεῦμεν ἀπό καρδίας τὴν διάκρισιν, τὴν δικοίαν πολλοῖς ἐπιζητοῦσι προστρώντες τὰ τὸ ίδιον ὄνομα κατέδει τοῦ τόπου τῆς μεντήσεως αὐτῶν. » « Εἴναι ἀλτηίς τοῦτο, λυπημένη διὰ τὴν παρεβήγγησιν» διέτι μισεῦντες τὴν πρᾶξην δὲν μισοῦμεν καὶ τὸν πράττωντα. Ο γράφων, π. χ. τὴν παρεύρεται σημειώσιν οὐ μόνον μισεῖ, οὐ μόνον ἀποτοπιάζεται, ἀλλα καὶ διελύεται τὴν νικοτιανήν, τὸ παιζεύχεται καὶ τὴν δινοτήσθεται δὲν εἶναι δύμας εἰς τοσούτον μηρός ὡστε τὰ βιδελύσσεται τὰς τοῦς καπνίζοντας, καὶ τοὺς εἰναιποτοῦντας· καθίσθεταις χαρακτηρίζεταις διότι τότε ἐπρεπε ν' ἀποστραφῇ ὀλιγαληρατεῖδε ἀνθεμάτηρναγένεος, πρὸς τούτοις δὲ καὶ αὐτὸν αὐτοῦ τὴν γραμμήν προστέθει. Αταλαζίπωρος δέρχη ἡ κρίσις καὶ ἀδικος τρικτάχεοις.